

EDITORIAL

Esquerra Republicana de Catalunya representa i ha representat, en el curs de la seva història, la unitat de tots els catalans nacionalistes i republicans. L'any 1930, Catalunya, després de set anys de dictadura i d'opressió, es trobava dividida en una infinitat de grups i partits de tendències nacionalistes, republicanes, radicals, socialistes, federals, etc. Cada comarca tenia el seu partit, o agrupació. Tots, malgrat tenir el mateix comú denominador, republicà i nacionalista, se separaven per petits matisos, per diferències insignificants. L'atac entre aquests grups era constant, tots creien posseir la raó, ningú no volia cedir en res.

L'opinió popular era contrària a aquesta picabaralla i divergències, volia la unió de tots els liberals i demòcrates per a combatre la Dictadura. Interpretant el sentiment de la gran massa de gent afina, uns quants patriotes intentaren realitzar aquesta unió. Després de moltes gestions i esforços, aconseguiren reunir els representants de grups i partits en una Convenció on s'acordà acabar amb les seves diferències i unir-se en un sol partit, Esquerra Republicana de Catalunya, partit que acabdillaren Francesc Macià i Lluís Companys. Aquesta unió va dur el poble de Catalunya a la victòria en les primeres eleccions democràtiques que se celebren el diumenge 12 d'abril de 1931.

Al mateix esperit d'unitat de totes les forces nacionalistes i republicanes, va ser fidel Esquerra Republicana durant la seva actuació a Catalunya. De primer, en la seva política electoral, ampliant la seva base a la dreta i a l'esquerra, fent un front comú amb altres partits nacionalistes i socialistes. Després, en la seva actuació parlamentària, en la qual, per a la defensa de les nostres llibertats, no dubtà d'unir-se fins amb la Lliga Regionalista, constituint una sola minoria parlamentària, presidida per Lluís Companys, que lluità aferrissadament a les Corts Constituents en pro dels drets del nostre poble, en aquelles hores angoixoses i inquietants de la discussió a l'entorn de l'Estatut de Catalunya. La mateixa política d'unitat va ser enyorada com una bandera per Esquerra Republicana de Catalunya en la votació per al plebiscit per a l'Estatut de Catalunya, on s'obtingué una votació del noranta per cent dels catalans.

Finalment, la unió de totes les forces obreres, republicanes i nacionalistes, dirigides des del Palau de la Generalitat per l'honorable President Lluís Companys, va fer possible la derrota dels elements feixistes que s'alçaren en armes contra Catalunya i la República el dia 19 de juliol de 1936.

La situació actual dels catalans a l'exili és molt semblant a la que existia l'any 1930 a casa nostra. Fruit de la desfeta, naturalment. La divisió dels catalans, però, en lloc de minvar diríeu que pren més embranzida que mai, posant-se de relleu públicament discrepàncies —els uns de bona fe, altres únicament per a satisfer apetències personals—, sortint a la palestra i combatent-se d'una fàisó ben poc elegant. A fi de justificar la seva actitud, s'han editat un munt de publicacions polítiques i revistes literàries, no negarem que per a defensar, a voltes, justos punts de mira; però, malauradament, molt sovint sols per a desprestigiar i insultar groglerament, o bé, confessem-ho, per a crear noves capelletes, pe a fer elogis de falsos prestigis, que són generalment els patrocinadors d'aquestes publicacions. L'espectacle és llastimós!

Aquesta gent no s'adona que està sola, a ningú no interessen les seves cobajances... La immensa majoria dels catalans, de fora i de dins de Catalunya, estan en contra d'aquestes divisions i lluites estèrils, estan en contra d'aquests polítics i politiquets, ofuscats, o el que sigui... No, no és als seus companys d'exili a qui deuen haver d'atacar, no són ells els seus enemics, sinó Franco, els feixistes i també altres elements que, bo i dient-se republicans i demòcrates, són anticatalans, s'aprofiten de la nostra feblesa i divisió, comencen a parlar de minvar les nostres llibertats. Sí, ara, igual que l'any 1930, tots els patriotes catalans volen que s'acabi aquesta lluita, volen la unió, volen que es faci un front comú per a lluitar contra el feixisme, per a defensar els drets sagrats del nostre poble.

Davant aquesta situació, Esquerra Republicana de Catalunya a Mèxic, seguint la seva trajectòria de sempre, ha cregut indispensable fer reaparèixer la humanitat, per a alçar novament la senyera de la unitat, no sols dels elements d'Esquerra Republicana de Catalunya, sinó de tots els catalans republicans i nacionalistes, a l'entorn de les Institucions i de la Presidència de la Generalitat.

Avui, doncs, fem una crida a tots els patriotes, perquè oblidin les seves diferències, perquè acabin les seves discussions, i perquè s'uneixin sota l'apostolat de CATALANS PER DAMUNT DE TOT. Si ho fem, tornarem a ser forts i temuts pels nostres enemics, i, al mateix temps, donarem suport i confiança als nostres germans de l'interior que cada dia amb major sacrifici lluiten per l'enderrocament del tirà. Per a assolir aquesta comunitat dels catalans, Esquerra Republicana de Catalunya i la humanitat treballaran activament i amb patriotisme, aportant-hi el seu gra de sorra, cooperant, ajudant totes les organitzacions i persones que persegueixen la mateixa fita, assenyalant també a l'opinió pública, si fos necessari, els franc tiradors, els que insisteixen en la seva activitat dissolvent i els enemics de Catalunya.

REPORTATGES

EL VIATGE DEL PRESIDENT

Emprenent el segon periple que realitza com a President de Catalunya, a la recerca i consolidació de la unitat de pensament i d'acció dels catalans residents a les Amèriques, el dia 25 de maig proppassat va arribar a Mèxic, procedent de París, el Molt Honorable President de la Generalitat, senyor Josep Tarradellas.

Acudiren a l'aeròdrom a rebre'l no solament els catalans més destacats de l'exili, de tots els partits i organismes catalans, representacions basques i gallegues, ans també el Secretari de la Presidència de la República espanyola, senyor B. Giner de los Ríos, acompanyat de l'Ambaixador senyor Martínez Feduchy i del Secretari de l'Ambaixada senyor Aragonés.

Després de saludar a amics i representacions, el President fou rebut per les autoritats mexicanes amb totes les facilitats que la Secretaria de Relacions ofrena als il·lustres visitants diplomàtics estrangers. Una munió de fotògrafs de la Premsa i camarògrafs de la Televisió i dels Noticiaris Cinematogràfics, féu més notòria l'arribada.

* * *

L'estada del President de la Generalitat entre nosaltres revestí una transcendental importància, puix que tots els partits catalans volgueren bescanviar impressions amb ell; a més a més foren nombrosíssimes les visites de catalans exiliats i vells residents que anaren a l'Hotel Emporio, on s'estatjava, a saludar-lo.

El Consell Directiu de l'Orfeó Català li dedicà un Vi d'Honor, durant la recepció del qual li fou sol·licitada una conferència pública per a aquesta prometedora joventut catalana, que nodreix els magnífics quadres d'orfeonistes cantaires, de dansa o ballets folklòrics, de futbol, excursionisme i altres manifestacions deportives, que tant honoren a la colònia catalana.

El dia 6 de juny, a les 7 de la vetlla, va tenir lloc la conferència que el President de la Generalitat, senyor Josep Tarradellas, donà al nostre jovent, sota el tema "Missió de la joventut". La sala d'actes es veié envaïda pels estols de joves que fan vida cultural, espiritual i deportiva en el nostre Cap i Casal de Catalunya a Mèxic.

Amb paraula fàcil i amena evocà a grans trets la història de Catalunya i encoratjà a tots els joves a estimar amb fe i amor a la Pàtria, i treballar per ella per a què el dia de demà esdevingui un xic més gran i més lliure.

A continuació, es va celebrar en el Restaurant del propi Orfeó, un sopar d'homenatge al President de Catalunya, que resultà brillantíssim, tant per la gran gentada que hi assistí com pels discursos que hi pronunciaren el President de l'Orfeó Català, senyor Joan Rovira, i el President de la Generalitat, senyor Josep Tarradellas.

Fou agradable constatar que aquest banquet, ofert al President de Catalu-

nya, és el que s'ha vist més concorregut de tots els que s'han celebrat fins a la data a l'Orfeó.

* * *

Trobant-se en terra mexicana, el President de la Generalitat no va perdre l'ocasió d'anar a Guadalajara (Jal.), a visitar, ja que allí radiquen, especialment al senyor Miquel Santaló, el qual continua, per cert, delicat de salut, i al senyor Tomàs i Piera, igualment un xic malalt; després, acompanyat d'Antoni Escofet, s'entrevistà amb la Junta del Centre Català d'aquella importantíssima ciutat mexicana, una de les de més categoria per la seva vida econòmica i per la gran afluència de turisme.

El Centre Català de Guadalajara també volgué dedicar un sopar d'homenatge al nostre President: un banquet de bell to germanívol, on tothom li expressà la seva adhesió i l'encoratjaren xardorosament en la seva tasca d'unir a tots els catalans de l'exili.

De retorn a la capital, el President s'entrevistà amb les més altes representacions polítiques de tots els matisos, i diverses vegades amb els Diputats de la Minoria Catalana al Parlament de la República i del Parlament de Catalunya, residents a Mèxic, arribant a conclusions veritablement encoratjadores, puix que es palesà la identificació de criteri que existeix entre els membres del Parlament Català i els Diputats de la República amb el President senyor Tarradellas.

* * *

El Consell Directiu d'E. R. de C. a Mèxic, que en ple anà al camp d'aviació a rebre al President Tarradellas, junt amb els vells adictes militants, li sol·licità una Assamblea Informativa, la qual